

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

YAYIN VE DAĞITIM: COODIFF YAYIN KOOPERATİFİ
SQUARE CH. M. WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL: 2198
POSTA ÇEKİ HESABI: COODIFF 000-1164657-75

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
Yıl III - Haziran 1979
Türkçe: 32
Yıllık Abone
Belçika 200 FB
Belçika dışı 250 FB

AVRUPA SEÇİMLERİ VE GÖÇMEN İŞÇİLER

BRÜKSEL (İTA) --Avrupa tarihinde ilk kez uluslararası bir parlamentoya Avrupa ülkeleri vatandaşları tarafından doğrudan oyla seçim yapıldı ve 410 üyeli Avrupa Parlamentosu oluşturuldu.

Avrupa Ekonomik Topluluğu içerisinde bir araya gelen dokuz ülkenin temsilcileri bundan böyle zaman zaman Strasbourg'ta, zaman zaman Lüksembourg'ta bir araya gelerek, Topluluğu ilgilendiren sorunları tartışacaklar, AET Topluluğu'nun yürütme organı niteliğindeki Ortaklık Komisyonu'nu denetleyeceklerdir.

Daha sonra bu Avrupa Parlamentosu'na, ortaklığı şimdiden kesinleşmiş bulunan Yunanistan'ın, ardından da İspanya ve Portekiz'in temsilcileri gireceklerdir.

Bu görünüşüne göre Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun siyasal planda daha "demokratikleştiği", hangi ülkenin vatandaşı olurlarsa olsunlar, dokuz ülkenin insanlarından seçmen yaşındaki herbirinin artık Avrupa işleri üzerinde doğrudan söz sahibi olduğu propagandası yapılmaktadır.

Esasen seçim kampanyası da, dokuz ülkenin vatandaşlarına artık kendilerini "Avrupa vatandaşı" olarak görmelerini telkin eden bir beyin yıkaması halinde geçmiştir.

Çeşitli ülkelerin aynı siyasal çizgiyi paylaşan kimi partileri, Avrupa Partisi halinde birliklere gitmişler, seçimlere ortak programlarla, ortak sloganlarla katılmışlardır.

10 Haziran gecesi seçimler sonuçlanmış, Avrupa Parlamentosu'na seçilenler belli olmuştur. Buna göre, 410 üyeli Avrupa Parlamentosu'nda gerici, muhafazakar ve sağcı partiler mutlak bir çoğunluk sağlamışlardır.

Bu demektir ki, eğer Avrupa Parlamentosu yarın AET üyesi ülkelerin kadri üzerinde söz ve karar sahibi olacaksa, bu tamamen büyük sermayenin istediği yönde işleyecektir.

Her ne kadar Fransa ve İtalya'nın komünist partileri Avrupa seçimlerinde güçlü bir varlık göstermişler ve Avrupa Parlamentosu'na güçlü birer grup sokmuşlarsa da, bu supranasyonal parlamentonun üye sayısı içerisinde ancak yüzde 10'u

elde tutabilmektedirler. Sosyal-demokratlar ise, özellikle Federal Almanya'da ve İngiltere'de uğradıkları yenilgiler nedeniyle, Avrupa Parlamentosu bütününde sağ'ın karşısında oldukça zayıf kalmışlardır.

Avrupa Parlamentosu'nda siyasal grupların dağılımı şöyledir:

- SOL (154) : Komünistler 44 temsilci
Sosyal-demokratlar 110 temsilci
- SAG (256) : Hristiyan-demokratlar 106 temsilci
Tutucular 63 temsilci
Liberaller 41 temsilci
Demokratlar 23 temsilci
Grupsuzlar 23 temsilci

Aslında, Avrupa Parlamentosu'ndaki bu güç dağılımı, Avrupa seçimlerini tezgahlayanların hesaplarına da son derece uygun düşmektedir. Çünkü, düğün değil bayram değilken ve Avrupa devletlerinin kendi içinde dahi bölgesel sürtüşmeler -kapitalizmin eşitsiz gelişme yasasından ötürü- giderek şiddetlendirken Avrupa'nın siyasal birliğine yönelik böyle büyük bir gösteri düzenlenmesinin ardında, emperyalizmin yeni hesapları vardır.

Herşeyden önce bir Avrupa Birliği aldatmacasıyla kitleleri şartlandırarak ulusal parlamentoların bazı yetkilerinin bu uluslarüstü parlamentoya, yani Avrupa Parlamentosu'na devredilmesi, AET üyesi ülkelerin ulusal egemenlik haklarının azaltılması ve Avrupa çapında tek bir siyasetin, yani çukuluslu şirketler siyasetinin uygulanması hesapları yapılmıştır.

İkincisi, bazı Avrupa ülkelerinde, özellikle Akdeniz ülkelerinde komünist partilerinin güçlenmesi, bugün yarın iktidara aday olması ihtimali göz önünde tutularak bunların toplam güçlerinin Avrupa çapındaki sağ çoğunluk karşısında etkisizleştirilmesi düşünülmüştür.

Böyle bir siyasal kompozisyon içerisinde, örneğin İtalyan, Fransız, Yunan, giderek İspanyol ve Portekiz komünist partileri kendi ülkelerinin ulusal meclislerinde belli kararları engelleyebilecekleri, hattâ bizzat iktidara ortak olarak işçi sınıfından yana siyasetler uygulayabilecekleri halde, Avrupa Parlamentosu'nda büyük çoğunluğa sahip sağ'ın karşısında aynı başarının gösterilmesi zor olacaktır.

Nitekim, 10 Haziran seçimleri sonuçları bu hesapları doğrulamıştır.

Göçmen işçiler demokrasinin neresinde?

Avrupa'yı demokratikleştirme oyununun nasıl bir aldatmaca olduğu, bu seçimlerde göçmen işçilerin oy hakkına sahip kılınmamasıyla da görülmektedir.

AET'nin kapitalist ülkelerinde halen 7 milyon'u aşkın göçmen işçi çalışmakta, aileleriyle birlikte bunların sayısı 14 milyon'u aşmaktadır. Bir başka deyişle, göçmen işçiler AET çalışan nüfusunun yüzde 5'ini, göçmen işçi aileleri ise toplam AET nüfusunun yüzde 4'ünü oluşturmaktadır.

İşte "Avrupa Ekonomik Topluluğunun Sınırsız Ülkesi" diye adlandırılan Göçmen İşçiler Topluluğu, Avrupa seçimlerinde oy kullanmak hakkından yoksun bırakılmış, sadece İtalyan asıllı göçmen işçiler, o da kendi anayurtlarının temsilcilerinin seçimi için, oy kullanabilmişlerdir.

Oysa İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana Avrupa'nın kalkınmasına ve refahına emekgüçleriyle en büyük katkıyı getirmiş bulunan, AET'nin temelinde alinteri ve hattâ kanı bulunan göçmen işçilerin, AET ülkelerinin uluslarüstü parlamentosunun seçiminde herkesden fazla oy hakkına sahip olmaları gerekirdi. İşte bu topluluk, Avrupa'nın demokratikleştirilmesine yönelik olduğu iddia edilen bir seçimin dışında bırakılarak en anti-demokratik ayırımla karşı karşıya bırakılmıştır.

AET ülkelerinin göçmen siyasetlerinin saptanmasında büyük rol oynayacağı anlaşılan Avrupa Parlamentosu'nda göçmen işçilerin bırakın söz sahibi olmak, bu parlamentoya girecekleri seçmek ve denetlemek hakları dahi yoktur.

Özellikle Ortak Pazar dışı ülkelere gelen göçmen işçilerin, örneğin Türkiyeli işçilerin, Faslı işçilerin, Cezayirli işçilerin Avrupa Parlamentosu seçimlerinde oy hakkı olmadığı gibi, kendi ülkelerinin parlamentolarına yapılan seçimlerde de, halen çalıştıkları, vergisini ödedikleri, üretimine katkıda buldukları ülkelerin ulusal, hattâ yerel yönetim organları için yapılan seçimlerde de oy hakları yoktur. /.

Örneğin Türkiye Parlamentosu, mevcut iktidarın muhalefet yıllarındaki tüm parlak vaadlerine rağmen, Seçim Kanunu'ndaki bir değişikliği, yurt dışındaki işçilere bu kez de seçme ve seçilme hakkı tanımaksızın geçirmiştir. Başbakan olduktan sonra Avrupa'ya beraberinde Yüksek Seçim Kurulu başkanı olduğu halde gelerek oy hakkını en kısa zamanda tanıyacağını gururla ilan eden bir Ecevit, bu planda yurt dışındaki işçilerin yüzüne tekrar nasıl bakabilecek, onlardan nasıl destek isteyebileceklerdir?

Demokrasi adına göçmen işçilerin beline tekme vuruluyor

Ne Avrupa seçimlerinde; ne ulusal seçimlerde, ne yerel seçimlerde kendilerine oy hakkı tanınan göçmen işçiler, şimdi kendilerini Avrupa ülkelerinden kapı dışarı edecek yeni komplolarla karşı karşıyadırlar.

Bu komplolardan bazıları, "Avrupa'yı demokratikleştirme" şarlatanlığı yapan Giscard d'Estaing yönetimi tarafından parlamentodan geçirilmiş, bazıları da sırada beklemektedir.

Hatırlanacağı üzere, Fransa, 1973'de kapitalizmin ekonomik bunalımının şiddetlenmesinden sonra, diğer yabancı işçi emeği ithal eden ülkeler gibi, şiddetli polis tedbirleriyle göçmen işçi akınını durdurmuş bulunuyordu. Daha sonra, Fransa'da bulunan göçmen işçilerin de yurtlarına geri dönmelerini teşvik etmek için her kesin dönüş yapan işçiye 10.000 Fransız fransı ödül koymuş ve bu sayede, işsizliğin pençesinde kıvranan birçok göçmen işçiyi Fransa'da sürünmektense, 10000 fransı alıp memleketine dönmek tercihine zorlamıştır.

Ancak, Giscard yönetiminin yabancı işçi düşmanlığı bununla da bitmemiş, bu yıl arka arkaya yeni baskı tedbirleri yasalaştırılmağa başlanmıştır.

Mayıs 1979 sonunda Meclisten geçirilen Barre-Bonnet yasasına göre, bundan böyle Fransa'ya turist olarak gelen yabancılar bile bu ülkede kalacakları süre içerisinde yaşama olanaklarına sahip olacaklarını kanıtlamak zorunda bırakılmaktadır. Fransa'da bulunmaları çeşitli nedenlerle sakıncalı görülenlerin ise sınırdışı edilmesi için Fransız polis ve jandarmasına daha geniş yetkiler tanınmaktadır.

Ancak Fransız Hükümeti bununla da yetinmemiş, ardından "Yabancıların Oturma ve Çalışma İzinlerine İlişkin" ikinci bir yasa tasarısını parlamentoya sunmuştur.

Bu yasa, halen Fransa'da bulunan 4,2 milyon yabancıyı "10 senelik oturma ve çalışma iznine sahip imtiyazlı yabancılar" ve "Üç senelik normal çalışma ve oturma iznine sahip yabancılar" olarak ikiye ayırmaktadır. Birinci kategoriye giren yabancıların kartları otomatik olarak uzatılırken, ikinci kategorideki yabancılar yeni çalışma ve oturma izni vermek için iş durumu, ailevi durumu, siyasi tutumu vs. polis tarafından didik didik edilecek, Fransa için şu veya bu şekilde varlığı zararlı görülenler derhal sınırdışı edilecektir.

Yukarıda sayılan iki kategoriden "imtiyazlı" olanlar, ancak en az yirmi yıldan beri Fransa'da oturan yabancı işçiler veya üç yıldan beri bu ülkede bulunan siyasal mültecilerdir. Bunun dışında bulunan herkes imtiyazsız, alelade yabancı durumundadır. Özellikle en son göç kuşağını oluşturan 100 bin'e yakın Türkiyeli işçinin durumu böyledir. Şu halde, bu yeni tasarı da meclisten geçerse, topun ağzında Türkiyeli işçiler bulunacaktır.

İşsizliğe çare değil, resmen yabancı düşmanlığı

Tüm bu tedbirlerin, Fransa'nın içinde bulunduğu ekonomik bunalım nedeniyle işsizliği önlemek veya azaltmak üzere alındığı ileri sürülmektedir. Hesaplara göre bu yasaların uygulanması sayesinde 4 milyonluk yabancı nüfusu her yıl yüzde 3-5 oranında azaltılacaktır. Halen Fransa'da 2 milyon kadar işsiz bulunduğu göre, bu ülkede bulunan 4 milyon yabancıların yarısı sınırdışı edilecek demektir. L'Humanité Gazetesi'nin açıkladığına göre, sınırdışı edilmesi düşünülen yabancılar arasında 267.000 geçici oturma izni olan, 992.000 normal oturma izni olan, 400.000 de kaçak olarak bulunan işçi yer almaktadır. Demektir ki, yasalar çıktıktan sonra yavaş yavaş insan avı başlayacaktır.

Bu yasalar, yabancı işçilerin iki kategorisine farklı işlemler uygulayarak iki kategoriyi birbirine düşman etme ve bölücülük yapma amacı da gütmektedir.

Bilinen bir gerçek vardır ki, yabancı işçiler ne kadar sınırdışı edilirse edilsin, yapılacak öylesi pis ve ağır işler vardır ki, bunları yapacak Fransız işçisi bulmak mümkün değildir, Fransız patronları bu alanda yine yabancı işçilere muhtaçtır.

Bu gerçeği bile bile bu yeni yasaların çıkartılması, işsizliğe çare değil, resmen yabancı düşmanlığıdır. (H-IH-DG-22/6)

AVRUPA ÜLKELERİNDEN HAVA YOLUYLA SINIRDIŞI EDİLEN TÜRKİYELİLER

İSTANBUL (İTA) - Yeşilköy Havalimanı Pasaport Amirliği yetkililerinin basına açıkladıklarına göre, son bir yıl içerisinde çeşitli ülkelere hava yoluyla sınırışı edilerek Türkiye'ye geri gönderilen TC vatandaşlarının sayısı 2460'ı bulmuştur. Havayoluyla Türkiye'ye en çok iade 1657 kişiyle Federal Almanya'dan kaydedilmiştir.

Buna karşılık aynı süre içerisinde Türkiye'den sınırışı edilen yabancı uyrukluların sayısı sadece 57'dir.

Federal Almanya'dan sonra hava yoluyla en fazla Türkiyeli geri gönderen ülke Hollanda'dır.

Geriye gönderilen Türkiyelilerin büyük çoğunluğunu, turist pasaportuyla bu ülkelere giderek iş bulmağa çalışanlar oluşturmaktadır.

Bu durumda olanlardan çoğu ise kara ve demiryoluyla Avrupa ülkelerine girmeğe çalışmakta, fakat son zamanlarda uygulanan sıkı kontrol nedeniyle sınır kapılarından geriye çevrilmektedir.

İsveç gibi bazı ülkeler de, Türkiye Cumhuriyeti pasaportu taşıyan herkesi vize almak zorunda bırakmakta, dış konsolosluklarından vize almayan hiçbir Türkiye'liyi İsveç'e sokmamaktadır.

Buna karşılık İsveç vatandaşları, Türkiye'ye vize almadan girebilmektedirler. Aynı şey, TC vatandaşlarını sınır kapılarından veya hava limanlarından geri çeviren Fransa, Almanya, Hollanda gibi ülkelerin vatandaşları için de söz konusudur.

Bu tek yanlı uygulama, devletlerarası ilişkilerde karşılıklılık ilkesine aykırı düştüğü gibi, Türkiye Cumhuriyeti'nin hükümlerlik haklarını da ihlal eder nitelik taşımaktadır. Ancak dış ilişkilerde onurluluk iddiası taşıyan Ecevit Hükümeti'nin de bugüne kadar bu eşitsizliği giderme yolunda herhangi bir girişimde bulunmadığı, aksine kapitalist Avrupa ülkelerinin tüm dayatmalarına itirazsız boyun eğdiği görülmüştür. (M-DG-27/4)

YABANCI İŞÇİLERİN KONUT SORUNU GİTTİKÇE BÜYÜYOR

FRANKFURT (İTA) - Frankfurt Üniversitesi Konut Bulma Dairesi yetkilisi Brigitte Maul, "Federal Almanya'da yaşayan yabancı işçi ve öğrencilerin kiralık ev veya oda bulmakta çektikleri zorlukların giderek arttığını" açıklayarak şöyle demiştir:

"Almanların özellikle genç yabancılara karşı olan önyargıları, binlerce kişinin sokakta kalmasına yolaçmaktadır. Yabancıların yoğun olduğu kentlerde Alman ev sahipleri çeşitli nedenlerden dolayı ev veya odalarını yabancılara kiralamaktan çekinmektedirler. Ev sahiplerinin evlerini yabancılara kiralamamalarında yabancılara karşı mevcut önyargılar büyük rol oynamaktadır. Bu önyargılar son zamanlarda giderek artmıştır. Frankfurt gibi Federal Almanya'nın daha birçok büyük kentinde ev veya oda arayan yabancılar, bu önyargılar yüzünden, en kötü koşullar altında bile ikamet etmeyi kabul etmektedirler. Sokakta kalma korkusu ve yeterli Almanca bilmemek yüzünden yabancılar istenen her kirayı kabullenmekte, bu da kendilerine çok pahalıya mal olmaktadır. Herhangi bir şikayet halinde evden atılmaktan korkan yabancılar, kira konusunda gördükleri haksızlıkları yetkili makamlara haber vermekten korkmaktadırlar. Bu durum da Alman evsahiplerinin işlerini kolaylaştırmaktadır." (M-DG-11/5)

Info-Türk'ün Yeni Kitabı
EMPERVALİZMİN YENİ SİYASETİ
Yakında çıkıyor

ALMANYA'DA 15'İNDEN KÜÇÜK 300 BİN TÜRKİYELİ ÇOCUK VAR

ANKARA (İTA) - Federal Almanya'da halen 15 yaşından küçük 300 bin'den fazla Türkiyeli çocuk bulunduğu, Devlet Planlama Teşkilatı tarafından yapılan bir araştırmayla saptanmıştır.

Halen Almanya'da bulunan Türkiyelilerin toplam sayısının ise 1 milyon 162 bin olduğu; bunun 692 bin'ini erkeklerin, 472 bin'ini ise kadınların oluşturduğu, 15 yaşından küçükler arasında ise erkek çocuk sayısı 214 bin iken, kız çocuk sayısının 159 bin olduğu da aynı araştırma sonucunda ortaya çıkmıştır.

"Türkiye'den Almanya'ya giden nüfusun nitelikleri" konulu araştırmanın açıkladığı gerçeklere göre, 1961 yılında Federal Almanya'da Türkiye'li sayısı sadece 6 bin 679 iken, 17 yıl sonra bu sayı 1 milyon 165 bin'e yükselmiştir. 1975 yılına kadar Türkiyeli nüfus 23-35 yaşlar arasında yoğunlaşırken, 1978 yılından itibaren nüfusun en yoğun kesimini 15 yaşından küçük olanlar oluşturmaktadır.

Türkiyeli çocukların yaş gruplarına göre bölüşümüne gelince, 6 yaşından küçük 178 bin, 6-10 yaşlar arasında 103 bin, 10-15 yaşlar arasında ise 93 bin çocuk bulunmaktadır.

Türkiyeli çocukların artışı, Federal Almanya'nın nüfus düşüşünü önleyici bir faktör olarak da önem taşımaktadır. Bu ülkede son bir yıl içinde 705 bin kişinin ölmesine karşılık, yeni doğumların sayısı 582 bin'de kalmıştır. Nüfustaki 89 bin kişilik azalmayı göçmen işçiler doldurmuştur. Son yılda Almanya'da toplam 91.689 yabancı işçi çocuğu doğmuş olup, bunların 41 bin 757'si, yani yarısına yakını Türkiyeli işçi çocuklarıdır.

Yeni doğan Türkiyeli çocukların 40 bin'inin annesi de babası da Türkiyeli, 529'unun annesi Alman babası Türk, 263'ünün babası Alman annesi Türk'tür. 872 çocuğun ise evlilik dışı doğduğu saptanmıştır.

Almanya'da çalışan Türkiyeli işçilerden 15-25 yaş arasındakilerin yüzde 35'inin evli olduğu, bu oranın 25-35 yaşlar arasındaki işçilerde yüzde 94'e çıktığı görülmektedir.

Almanya'daki 1 milyon 162 bin Türkiyeli içerisinde 45 yaşında büyük olanların sayısı yüzde 10'u geçmemektedir.

Almanya'daki Türkiyeli nüfusun yüzde 69'unun bu ülkede kalış süreleri 5 yılı aşmakta, yüzde 10'u ise on yılı aşkın bir süreden beri bu ülkede oturmaktadır.

Federal Almanya'daki Türkiyeli işçilerin yüzde 72'si imalat sanayiiyle ilgili bir işte çalışmaktadır. Türkiyelilerin büyük çoğunluğu ayda 800-1600 DM arasında ücret almakta, ancak yüzde 17'sinin aylık geliri 1600 DM'ı geçmektedir. Türkiyeli işçilerin yüzde 14'ü ise 800 DM'ın da altında ücret almaktadırlar. Erkek işçilerin yarısı ayda 1200-1600 DM kazanırken, kadın işçilerin yarısının aldıkları ücret 800-1200 Dm arasında kalmaktadır. 1200-1600 DM arasında aylık ücret alabilen Türkiyeli kadın işçilerin oranı sadece yüzde 8'dir. (H-DG-11/6)

BERLİN'DE TÜRKİYELİ GENÇLER LİSE ÖĞRENİMİ YAPAMIYOR

BERLİN (İTA) - Batı Berlin Eğitim Senatörlüğü Yabancı İşçi Çocukları Bölümü'nün bir araştırmasına göre, bu kentteki Türkiyeli işçi çocuklarından 16.034'ü orta-lise öğrenim çağına buldukları halde, lise öğrenimi görebilenlerin sayısı 381'i geçmemektedir.

Bunun başlıca nedeni, Türkiyeli çocukların ilk ve temel eğitimde başarılı olmalarını sağlayacak bir eğitim sistemi uygulanmaması yüzünden, bu gençlerin lise öğrenimini sürdüreceği yeteneği kazanamamalarıdır. Bu yüzden Türkiyeli gençler, küçük yaşta ya işsizler ordusuna katılmakta veya pis ve ağır işlerde vasıfsız işçi olarak çalıştırılmaktadır.

Aynı araştırmaya göre, Batı Berlin'de 10 bin 663 Türkiyeli çocuk ilkökula, 3 bin 571'i de hauptschule (temel eğitim okulu)na devam etmektedir.

Türkiyeli çocuklar daha çok Kreuzberg (4737), Wedding (3382), Neukölln (2072), Tiergarten (1211), Schöneberg (1657) ilçelerinde bulunmaktadır. (H-DG-5/6)

YABANCI İŞÇİ ÇOCUKLARI ARASINDA SUÇLULUK ORANI YÜKSELİYOR

MÜNİH (İTA) - Münih Emniyet Müdürlüğü yaptığı bir basın toplantısında, "ikinci kuşak" diye anılan 14 ila 21 yaş arasındaki yabancı gençlerin; aynı yaşlardaki Alman gençlerine oranla daha fazla suç işlediklerini açıklamıştır.

Bunda, yabancı gençlerin, eğitim sisteminin yetersizliği ve ailelerinin yaşam koşullarının ağırlığı nedeniyle orta ve lise öğrenimini sürdüremeyerek başıboş kalmaları en büyük rolü oynamaktadır.

statistikî bilgilere göre, 1977 yılında Münih'te tutuklanan yabancı sayısı 1137 iken 1978 yılında bu miktar 1351'e çıkmıştır. Tutuklananların başında 527 ile Yugoslavlar gelmekte, onları 343 tutuklu ile Türkiyeliler, 89 kişiyle Avusturyalılar, 53 kişiyle Hindistanlılar, 23 kişiyle Pakistanlılar izlemektedir. Diğer göçmen gruplarından toplam 310 kişi tutuklanmıştır.

Ancak bu tutuklamaların önemli bir kısmı adi suçlarla ilgili olmayıp ekonomik zorluklardan ötürü kaçak işlerde çalışmanın sonucudur. Nitekim inşaat, kahve, lokanta vb. işyerlerinde kaçak olarak çalıştıkları gerekçesiyle geçen yıl 298 Yugoslav, 114 Türkiyeli, 47 Hintli tutuklanmıştır.

Keza 1978 yılında haklarında suç işledikleri iddiasıyla kovuşturma açılan toplam 7.254 yabancıların yüzde 13'ü Almanya'da kaçak olarak oturmakla suçlandırılmaktadır.

Bu bakımdan, genel olarak yabancıların Alman vatandaşlarına göre daha fazla suç işledikleri iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. Yabancıların suçlandırılmaları, Alman vatandaşlarının sahip oldukları haklara eşit şekilde sahip olmalarından ve gerek yaşam, gerekse eğitim koşulları bakımından açıkça ikinci sınıf insan işlemleri görmelerinden ileri gelmektedir. (M-DG-11/5)

THY, YURT DIŞINDAKİ İŞÇİYİ AŞAĞILIYOR

FRANKFURT (İTA) - Bugüne kadar yurt dışı gelirlerinin büyük kısmını Türkiye'ye gidip gelen Türkiyeli işçilerin dövizlerinden sağlayan Türk Hava Yolları, tam yaz tatili dönemine girileceği bir sırada nankörce bir karar alarak, yurt dışında çalışan Türkiyeli işçileri üçüncü sınıf yolcu statüsüne düşürmüştür.

Bu aşağılayıcı uygulama, THY dış hat seferlerinde "A Servisi" adı altında yeni bir uygulamaya girişilmesiyle başlamıştır.

Bilindiği gibi, yurt dışında çalışan Türkiyeli işçiler, Türkiye'ye gidiş gelişlerinde THY uçaklarında yüzde 50 indirimli biletle seyahat etmektedirler. Ancak bu, sadece THY'nın işçilere tanıdığı bir olanak değildir. Türkiyeli işçilerin çalıştıkları ülkelerin ulusal hava yolları ve özel uçak şirketleri de, aynı indirim uyguluyorlar.

THY yaptığı bir açıklamada, bundan böyle tam biletle seyahat edenlere, "A Servisi" adı altında uçaklarda özel bir yer ayrılacağını, bu yolculara gerek yemek servisinde, gerekse diğer hizmetlerin karşılanmasında öncelik tanınacağını, uçağa iniş ve inişlerde ayrı bekleme salonlarına alınacaklarını, pasaport ve gümrük işlemlerinin öncelikle yapılacağını açıklamıştır.

Bunun dışında esasen mevcut bir uygulamaya göre, tam bilete ek olarak ekstra bir para ödeyenlere "first class" (birinci mevki) servis yapılmaktadır.

Böylece THY dış hatlarda üç sınıf teşekkül etmiştir:

- Tam bilete ek olarak ekstra para ödeyip lüks servisten yararlanan "first" class yolcular;
- Tam biletle "A Servis'ten" yararlanan yolcular;
- Yüzde 50 indirimle seyahat ettikleri için üçüncü sınıf yolcu işlemi görecektir olan yurt dışındaki işçiler.

Oysa böyle bir aşağılayıcı uygulama, aynı şekilde Türkiye'ye yüzde 50 indirimle Türkiyeli işçi götürüp getiren Lufthansa, Air France, Sabena, KLM, British Airways, SAS veya Swissair uçaklarında görülmemektedir.

Kaldı ki, böyle bir uygulama, hava taşımacılığında haksız rekabeti önlemek için bazı kurallar koymuş bulunan IATA'nın normlarına da aykırı bulunmaktadır. Bu aşağılayıcı uygulama, yurt dışındaki Türkiyeli işçiler arasında geniş tepki yaratmıştır. (C-H-M-DG-18/6)

TÜRKİYELİ İŞÇİ HAPİSHANEDE DÖVÜLEREK ÖLDÜRÜLDÜ

BRÜKSEL (İTA) - Milliyet Gazetesi, 18 Haziran 1979 tarihli sayısında, Belçika'da bir Türkiyeli işçinin hapishanede dövülerek öldürüldüğünü ve olay üzerine Belçika Kraliyet Savcılığı'nın soruşturma açtığını açıklamıştır.

Gazetenin haberine göre, 1978 yılının Şubat ayında Belçika'da izinsiz olarak oturduğu gerekçesiyle sınır dışı edilen Kayserili 33 yaşındaki Bilal Kocadağ, geçirdiği bir trafik kazasından sonra bir süre Hollanda'daki yakınlarının yanında tedavi olmuş, daha sonra yeniden Belçika'ya girerek Annie Smet adında Belçikalı bir kadınla birlikte yaşamaya başlamıştır.

Belçika jandarması, 28 Mayıs gecesi, Bilal Kocadağ'ı oturduğu Temse kasabasında yakalayarak gözaltına almış ve Brüksel'deki St-Gilles Hapishanesi'ne atmıştır.

1 Haziran günü hapishanede kendisini ziyaret eden arkadaşı Annie Smet, Bilal'ın bitkin bir halde camlı bölge arkasına geldiğini, üç gündür aç ve susuz bırakıldığını söylediğini, bunun üzerine hapishane yetkililerine başvurarak arkadaşına yiyecek ve su verilmesi için yalvardığını nakletmiştir.

Daha sonra bir de avukat tutan Annie Smet, Bilal'i tekrar ziyaret edip görüşmek istemişse de, ne kendisine, ne de avukata bu izin verilmiş, 3 Haziran günü de Türkiyeli işçinin öldüğü haberi gelmiştir.

Gerek Annie Smet, gerekse Bilal'in Hollanda'daki kardeşi Ömer Kocadağ, ölen Türkiyeli işçinin cesedinde dayak izleri görüldüğünü ileri sürerek Brüksel Türk Konsoloslukuna başvurmuşlar, Konsolosluğun müdahalesi üzerine Belçika Kraliyet Savcılığı ölüm olayının içyüzünü aydınlatmak üzere soruşturma açmıştır.

Belçika'da hapishane koşullarının gayet ağır olduğu ve zaman zaman poliste dayak olaylarına rastlandığı basına yansıyan haberlerden anlaşılmaktadır. Bu koşulların ve uygulamaların önde gelen kurbanları ise genellikle göçmen işçiler olmaktadır. (M-DG-21/6)

BELÇİKA'DAKİ BOZKURTLARLA İLGİLİ AÇIKLAMALAR GENİŞ YANKI YAPTI

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'daki Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, Bozkurtların bu ülkedeki faaliyetleriyle ilgili olarak hazırladığı dosyayı 30 Mayıs 1979 günü Uluslararası Basın Merkezi'nde yaptığı bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıklamıştır.

Geniş bir özetini geçen ayki bültenimizde verdiğimiz açıklamalar, gerek Belçika radyo ve televizyonlarında, gerekse Belçika gazetelerinde geniş yankı yaratmış, Belçika demokratik kuruluşları Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi ile temasa geçerek Türk faşistlerinin örgütlenme ve faaliyetlerine karşı mücadelelerinde dayanışmalarını bildirmişlerdir.

Basın toplantısı haberini La Cité Gazetesi "Göçmen işçiler arasında Türk faşistlerinin faaliyetleri - Avrupa'da Bozkurtlar" başlığıyla iki günlük bir seri halinde yayınlamış, Le Drapeau Rouge Gazetesi de açıklamalara, "Türkiyeli

+++++

ABONE OLUNUZ...ABONE OLUNUZ...ABONE OLUNUZ...ABONE OLUNUZ....

YÜRÜYÜŞ (Haftalık dergi)	Yıllık abone: 60 DM - 6 aylık: 30 DM
YURT VE DÜNYA (2 aylık)	Yıllık abone: 30 DM - 6 aylık: 15 DM
ÇARKBAŞAK (aylık dergi)	Yıllık abone: 12 DM - 6 aylık: 6 DM
GÖREV (15 günlük dergi)	Yıllık abone: 12 DM - 6 aylık: 6 DM
GENÇ ÖNCÜ (aylık dergi)	Yıllık abone: 20 DM - 6 aylık: 10 DM

Toplam abone bedelini aşağıdaki hesaba yolladığınız takdirde istediğiniz dergiler en kısa zamanda adresinize düzenli ulaştırılır:

COODIFF s.c.

Posta çeki hesabı: 000-1164657-75

13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA

göçmen işçilerin arasına sızıyorlar - Bozkurtlar Belçika'da" başlığı altında geniş yer vermiştir.

Ayrıca, De Morgen, La Wallonie, Le Peuple, De-Standard gazetelerinde de Bozkurtların faaliyetleri hakkındaki açıklamalar geniş şekilde yansıtılmış, Belçika radyo ve televizyonlarında da TİKM yöneticileriyle konu üzerine görüşmeler yayınlanmıştır.

Ancak, somut belgelere dayanan bu açıklamalar, TİKM'nin ısrarlı uyarılarına rağmen, gerek Türk, gerekse Belçika makamları tarafından gereken önemle ele alınmamış ve Bozkurtların bu ülkedeki faaliyetlerine göz yumulmaya devam edilmiştir.

Nitekim, TİKM'nin açıklama ve uyarılarından iki hafta sonra, 17 Haziran pazar günü, Türk faşistleri, Türkiyeli işçilerin yoğun bulunduğu Heusden kentinde bir kapalı salon toplantısı yapmışlardır.

Türkiye'deki Ülkü Ocakları eski genel başkanı ve halen Avrupa'daki Türk Ülkücü Dernekleri Federasyonu Başkanı'nın ve daha başka Bozkurt elebaşlarının katıldığı toplantı için, Heusden'de Hristiyan İşçi Hareketi'ne ait Ons Huis salonu kiralanmıştır.

Haberin duyulması üzerine Türkiyeli işçiler, salonu Bozkurt'lara vermekten vazgeçmesi için Ons Huis yönetimi nezdinde girişimde bulunmuşlarsa da sonuç alamamışlardır.

Bunun üzerine Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, hem Hasselt Valiliği'ne, hem de Heusden Belediye Başkanlığı'na yazılı müracaatta bulunarak, bu toplantının provokatif nitelikte olduğunu ve işçiler arasında huzursuzluk yaratacağını bildirmiş ve yasaklanmasını istemiştir.

Belediye Başkanı önce toplantıyı yasaklayacağını bildirmişse de, daha sonra Türkiye Büyükelçiliğiyle yaptığı temas sonucu, yasaklama kararından vazgeçmiş ve Bozkurtların toplantısı yapılmıştır.

Gerek Belçika, gerek Türk makamlarının Bozkurtların örgütlenmesi ve faaliyetleri konusundaki bu hoşgörülü ve hattâ teşvik edici tutumu karşısında Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi yeni bir protesto bildifisi yayınlamıştır.

Öte yandan, Belçika'daki Türkiyeli işçiler, kitlesel olarak üye yazıldıkları Belçika sendikalarının da, Bozkurtların bu ülkedeki örgütlenme ve faaliyetleri karşısında daha açık ve kesin bir tavır almalarını istemektedirler.

Bilindiği gibi, Federal Almanya ve Hollanda'da Bozkurtların örgütlenmesine karşı en etkin mücadeleyi sendikalar vermişlerdir ve hâlâ da toplantılarla, yayın organlarıyla, bildirilerle, bu mücadeleyi sürdürmektedirler.

Belçika'da bulunan 20 bin'i aşkın Türkiyeli işçinin hemen tamamı sendikalı olup bir kısmı sosyalist sendikaya (FGTE/ABVV), bir kısmı da hristiyan sendikaya (CSC/ACV) üye bulunmaktadırlar.

Ancak, Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi'nin açıklamalarına ve Heusden'deki toplantı konusundaki uyarılarına rağmen her iki sendikanın merkezlerinden de, sonuç alıcı bir müdahale gelmemiştir. Türkiyeli işçiler, saflarına katıldıkları ve gücüne güç kattıkları Belçika sendikalarının, Bozkurtların işçi düşmanı faaliyetleri karşısında kesin tavır almalarını beklemektedirler. (TİKM-DG-20/6)

++++
 +
 +
 +
 +
 + OKURLARIMIZIN BÜYÜK BÖLÜMÜNÜN
 + TATİLDE OLMALARI NEDENİYLE
 + INFO-TÜRK BÜLTENİ TEMMUZ'DA
 + YAYINLANMAYACAKTIR. AGUSTOS
 + AYINDAN İTİBAREN, BÜLTEN'İN
 + YAYININA YİNE ESKİDEN OLDUGU
 + GİBİ 4 DİLDE DEVAM EDİLECEKTİR
 +
 +
 +++++